

עלון שבועי מטושבי בס ע"ן

לכתחילה

חיים עם הזמן על פי תורת הבעש"ט

בע"ה | ערב שבת קודש פרשת שלח-לך | כ"ד סיון תשפ"ה | עלון מס' 302

אותם לייאש ולנו יהיה ביטחון

בשבועיים האחרונים יצאו תושבים מהישוב ביוזמה: לשמור על כביש 367 ליהודים בלבד! כיצד השקעה קטנה, חצי שעה אחר הצהריים, יכולה לשנות את התמונה?

לפני שבועיים ביום רביעי בבוקר הלכו שני ילדים בני 7 ו-10 מהישוב אלון שבות לבית הספר בגבעה הצהובה. כשהילדים היו באמצע הדרך הגיע רכב פלסטיני, האט את הקצב הנסיעה לידם, דיבר איתם בערבית וסימן להם עם היד לבוא. הילדים סרבו לעלות לרכב. הערבי זרק לעברם מילים בערבית, עשה פרסה לפני הגבעה הצהובה וכשחלף על פניהם שוב, עשה פרצוף מפחיד והמשיך לכיוון כיכר הנערים. תודה לאל שהאירוע הסתיים כך ולא אחרת. הילדים סיפרו להורים שדיווחו לביטחון הישוב ולאחר בדיקה במצלמות עלו על הרכב וכן על נוסעיו. חשוב לציין כי האירוע נמצא בטיפול של הצבא והמשטרה. כך פרסם אגף הביטחון של אלון שבות בקבוצות הווצאפ בגוש.

17:30 עד 18:00 בצומת כפר עציון

האירוע חמור מאוד והיה יכול להיגמר בחטיפה חלילה. הוא מלמד אותנו מה שכנינו הערבים זוממים לעשות לנו ולילדנו, הערבים ה'תמימים' שנוסעים עם רכבם לעבודה וחוזרים בסוף היום הביתה. הסיפור המסוים הזה הוא רק דוגמה למה שמתרחש סביבנו. הוא דורש מאיתנו לחשוב מה עלינו לעשות בשביל הביטחון שלנו ושל משפחתנו.

בעקבות האירוע, בשבוע שעבר יצאו תושבים מהישוב ביוזמה: **לא לוקחים סיכונים - דורשים לשמור על כביש 367 ליהודים בלבד** (הציר שבין צומת הגוש לכפר עציון). בימי שני ורביעי בין השעות 17:30 ל-18:00 עולים לכפר עציון לתפילת מנחה ולחסימה של הציר לערבים. זהו מעשה 'סמלי' יחסית אך עקבי. פעמיים בשבוע כדאי להשקיע חצי שעה למען הביטחון של כולנו.

הרגל נעשה קבע. בהרבה מקומות ביהודה ושומרון: בהר חברון, בבנימין ובשומרון, בזכות התמדה של תושבים למנוע מהאויב הערבי נסיעה חופשית בכבישים - הצבא והמשטרה עושים את עבודתם וחוסמים את הציר בעצמם. דבר אחד בטוח: ככל שרכבים ערבים יסעו פחות על הציר, אנו ומשפחותינו נהיה בטוחים יותר.

בפרשתנו המרגלים הסתובבו בארץ ישראל ולאחר שחזרו טענתם היתה: "אֶפֶס כִּי עַז הָעָם הַיֹּשֵׁב בָּאָרֶץ... לֹא נוּכַל לַעֲלוֹת אֶל הָעָם כִּי חָזָק הוּא מִמֶּנּוּ". אי אפשר להסתדר בלעדיהם, הם לא הולכים לשום מקום, מי יבנה פה בתים?

> **הוא מלמד אותנו מה שכנינו הערבים זוממים לעשות לנו ולילדנו, הערבים ה'תמימים' שנוסעים עם רכבם לעבודה וחוזרים בסוף היום הביתה.**

כאז כן עתה, יש כאלו שמסתכלים בעיניים "ריאליסטיות" וחושבים שירושת הארץ והורשת הגויים היא משימה בלתי אפשרית. אבל פרשת השבוע מזכירה לנו ש"אִם חָפֵץ בָּנוּ ה' וְהֵבִיא אֹתָנוּ אֶל הָאָרֶץ הַזֹּאת וְנָתָנָהּ לָנוּ" - אם רק נאמין זה אפשרי, זה בידינו. בואו נייאש אותם! בואו נוכיח להם שאין עתיד ב'פלסטין'! "עָלֹה נַעֲלֶה וְיָרַשְׁנוּ אֹתָהּ כִּי יָכוֹל נוּכַל לָהּ".

החסימה הקצרה אך העקבית מוסיפה לייאש את שכנינו הערבים יותר ממה שאנו מדמיינים. בזמן שכוחותינו תוקפים באיראן ביכולתנו לייאש את האויב מבית. יש בליבנו תקוה עמוקה שיחד עם העבודה באיראן או לאחר שנסיים אותה, צה"ל ייכנס לעבודה יסודית להשמדת הטרור ביו"ש ובשאר רחבי הארץ. אך לימדה אותנו ההיסטוריה שגם כשהתגברנו ויצאנו למלחמות גדולות - לא סיימנו את העבודה. וכאן מגיע תפקידם של האזרחים: לדחוף את ההנהגה להמשיך בהשמדת האויבים וכשצריך, לזרז את התהליכים לכך שזה אכן יקרה. בטרם עוצמות הנפש ידעכו, בטרם ה"לביא" יחזור למנוחתו וכבר יהיה קשה יותר להקימו.

שבת שלום ומבורך!

נפזרו ישראל בכל מקומות הארץ באיים רחוקות, וגם מה שתועים בדרך להתהלך בעיירות הוא כדי לטהר את העמים שאוירם טמא, וישראל באמונתם הפשוטה בלב כל אחד ואחד מישראל אף שהוא בבחינה שונה, אפילו הכי מטהרת טומאת האויר מפני שהוא עטרת בעלה. (הבעל שם טוב)

סניף באתי לגני

חניכות אהובות. השבת לא יתקיימו פעולות. שבת שלום!

חבורת רבי חייא

השבת נעשה **ענג שבת** מפנק בשעה 17:00 בבאר מרים עם אליצור גרינבוים.

כל ילדי הרבי חייא מוזמנים!

ליל שישי בבת עין

ערב שלא שווה לפספס!!

חמישי בערב | בבית שלמה | 21:30.

מה יש שם? צ'ולנט טעים. לימוד משיב נפש. דיבור עם חברים. פשוט להנות מהחיים.

אחי, אתה מוזמן בשמחה!

נפתחה קבוצת ווצאפ לעדכונים על המתרחש ב'ליל שישי'. שלחו הודעה והצטרפו: 058-7993582

נושאים על הפרק

השבוע עלו בני נוער מהישוב ל**גבעה חדשה** הממשיכה את בת עין, אחרי 'פיתה 100'. זוהי נקודת התיישבות אסטרטגית המונעת רצף ערבי רחב, וחשוב לשמור עליה.

כוחות מג"ב הספיקו כבר להגיע לגבעה ולהשחית את חומרי הבניה שהיו בגבעה.

מי שמוכן לרדת אליהם באמצע היום או בלילה, ולתמוך בהם, ומי שיכול להביא להם פינוקים שישמחו אותם - יבורך! זה מחזק מאוד!

אנשי בת עין כותבים

חור אהרן רופנטל

ברוך: הרב ברויאר לא חי היום. האם הוא כתב ספר ומשם אתה לוקח את השיטה?

נריה: השיטה שלו היתה הבסיס של פועלי אגודת ישראל, והוא כתב אותה בספריו.

הוא כתב כמה ספרים: **מוריה** ההשקפה על ההסטוריה של עם ישראל והאומות. **נחליאל** ההשקפה על המצוות כמהלך אחד. **דרכי** על התפתחות ההשקפה והעשיה הציבורית שלו. **ציוני דרך** מאמרים. **הכוזרי החדש** סוג של חיקוי לספר כוזרי למבוכה של דורנו. ועוד... מומלץ מאד.

המשך יבוא.

פרעות הקוזקים בנֶמרוֹב

הסיפור מתרחש בימי פרעות ת"ח ות"ט:

ויהי כשמוע הצורר חמיל (חמלניצקי) ימ"ש שיהודים רבים נתאספו לקהילת קודש נֶמרוֹב ועימהם כסף וזהב לרוב, וגם ק"ק נמרוב בעצמה הייתה מופלגת בעשירות, והייתה קהילה גדולה וחשובה לאלוהים של חכמים וסופרים, מלאתי משפט צדק ילין בה ועתה נרצחים.

בכן שלח חמיל ימ"ש ראש אחד, צורר היהודים, על ק"ק הנ"ל, ועמו כשש מאות איש שולפי חרב, וכתב לראשי אנשי העיר שיהיו בעזרם. ואנשי העיר הקדימו נעשה לנשמע לסייעם בכל כוחם. לא מפני אהבתם, אלא מפני שנאת היהודים. ויהי ביום ד' כ' סיון, באו הקוזקין סמוך לעיר נמרוב, ויראו היהודים את החיל למרחוק ויחרד לבם, אבל לא היו יודעין אם הם מעם פולין או מעם קוזקין. אף על פי כן הלכו כל היהודים עם נשיהם וטפם וכסף וזהב שלהם אל המבצר, וסגרו המבצר בדלתיים ובריחים להילחם כנגדם.

מה עשו הרשעים הקוזקין? עשו להם דגלים כמו שיש לעם פולין, כי לא יש היכר אחר בין עם פולין לקוזקין, רק בדגליהם. ואנשי העיר היו יודעים מן זו הערמה, והיו קוראים אל היהודים שבמבצר: פתחו השער, כי זה החיל מעם פולין, שבאו לעזור לכם מיד אויביכם אם יבואו. והיהודים שעל החומה עומדים היו רואים בדגליהם שהם כדגלי עם פולין, והיו סבורים שאמת דיברו להם אנשי העיר, מיד פתחו להם השער.

כיון שפתחו השער, נכנסו הקוזקין וחרבם שלופה בידם, ואנשי העיר בחרבות וברמחים ובאתים, וקצתם הלכו במקלות, והרגו ביהודים הרג רב. ונשים ובתולות עינו כרצונם. וקצת נשים ובתולות היו קופצות לברכת המים הסמוכה למבצר, שלא יטמאו אותם הערלים, וטבעו במים. וגם הרבה אנשים שהיו הולכים לשוט קפצו לתוך המים ושוטטים בו, והיו סבורים שינצלו מן ההריגה והיו היוונים (הקוזקים; הכוונה לאנשי הכנסיה היוונית, לעומת אנשי הכנסיה הקתולית) שוטטים אחריהם בחרבות ובאתיהם, והורגים אותם במים. וקצתם היו מורים בקני השרפה לתוך המים והרגום עד שנתאדמו המים מדם הרוגים.

והיה שם ראש הישיבה דק"ק נעמרב, ושמו הגאון מוהר"ר יחיאל מיכל בן הגאון מוהר"ר אליעזר זצ"ל, שהיה יודע כל התורה כולה בעל פה ובקי היה בכל חכמות בעולם. ודרש להם בשבת שלפני הגזרה והזהיר את העם, שאם יבוא השונא חלילה, שיקדשו שם שמים ולא ימירו דתם, וכן עשו העם הקדוש. ואף הוא קפץ לתוך המים להציל נפשו ולשוט, ותפסן יון אחד ורצה להרגו, וביקש הגאון ממנו שלא יהרגהו, ויתן לו

הצדיק שלנו

רבי יחיאל מיכל מנמרוב

כסף וזהב לרוב. ושמע לו היוון, והוליכו לביתו אל המקום אשר כספו וזהבו היה טמון שם, ופטרו זה הקאזק והניחו בחיים.

והלך הגאון משם עם אמו וייחבאו שם בבית אחד כל הלילה עד אור הבוקר. ולמחר, ביום כ"ב סיון, היו היוונים מחפשים גם כן בבתים שמא נחבא שם איזה יהודי, וברח הגאון עם אמו על בית החיים, כדי שאם יהרגום יהיו על בית החיים ויבואו לקבורה. ויהי כאשר הגיע סמוך לבית החיים, רץ אחריו יוון אחד מאנשי העיר והוא תופר מנעלים ומקלו בידו, והיכה להגאון במקלו פצעים. וביקשה ממנו אימו של הגאון שיהרוג אותה תחת בנה, ולא שמע אליה, והרג מתחילה להגאון הנ"ל ואחר כך לאמו, השם ינקום דמם.

ואחר הריגה שלושה ימים אשתו של הגאון הביאתו לקבורה, כי בכל המקומות שהיו שם הגזרות החיו לנשים רובה דרובה, אם לא מי שהייתה זקנה או חולנית, המיתוה.

מעשה שם בריבה (נערה) אחת יפת תואר ממשפחה מיוחסת ועשירה, שנשבתה לקאזק אחד ונשאה לאשה, וקודם שבא עליה אמרה לו בערמה שהיא יכולה לעשות בסגולה שלא יזיק לה שום כלי זין, ואמרה לו: אם לא תאמין לי, תנסה בזה, ירה בי קנה השרפה ולא יזיק לי. והקאזק בעלה היה סובר שאמת היא מדברת, וירה בה קנה השרפה לפי תומו, ונפלה ומתה על קידוש השם שלא יטמאנה הגוי, השם ינקום דמה.

שוב אירע שם עוד מעשה בריבה אחת יפת תואר הנשואה לקאזק אחד, ביקשה ממנו שיקדשנה בבית תיפלתם העומד אחורי הגשר. ומילא רצונה והוליכה לקבל הקידושין בבגדי מלכות בתופים ובמחולות. כיון שבאה על הגשר קפצה לתוך המים ונטבעה שם על קידוש השם, השם ינקום דמה.

וכהנה וכהנה רבות אשר אי אפשר להעלות בכתב. מספר כל ההרוגים והנטבעים בק"ק נמרוב לערך ששת אלפים נפשות נהרגו בכל מיתות משונות כנ"ל, השם ינקום דמם. והנמלטים מחרב דק"ק נמרוב ברחו לק"ק טולטשין, כי היה שם מחוץ לעיר מבצר חזק עד מאוד.

(מתוך הספר "יון מצולה")

נקודה אישית

בימים הללו של חודש סיון התרחשו המאורעות הנוראיים בשנים ת"ח ות"ט, פרעות שלא יתוארו ביהודי פולין, אוקראינה ורוסיה . לא במקרה בימים הללו היו לנו הכוחות לתקוף את אויבנו באיראן מיוזמתנו. העלאת הזכרונות מהפרעות ביהודים לאורך הדורות, האכזריות, ההתעללות והדם הרב שנשפך, מעוררים אותנו להשיב לצרינו נקמה כמו שראוי להם.

איננו באים רק בשם הדור והנרצחים בשמחת תורה, אנחנו באים בשם כל היהודים שנרצחו ונרדפו על ידי הגויים במשך הדורות, בשם השם שחולל בכל שנות הגלות. לכן גם הנקמה בגויים לא מסתיימת באיראן, היא תגיע לכל מבקשי רעתנו בעזרת ה' כדי ששם השם יוכל להתקדש בעולם לעיני כל. "הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו". "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נראה עליך ויראו ממך". "והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד".

העלון מוקדש **להצלחת החיילים**
ולהצלחת כל עם ישראל
רוצים להקדיש את העלון לשבת הבאה?
שלחו לנו בהודעה: 050-2311331

צעירי בת עין
בדרך למלכות ישראל

העלון יוצא לאור בסיעתא דשמיא ע"י
ארגון צעירי בת עין.
המערכת: עמנואל קוניקוב, יהושע חי שמחי
לתגובות:
lechathila1@gmail.com